

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce: **SANITRANSPORT s. r. o.**, se sídlem Černokostelecká 1621, Říčany, zastoupeného JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem se sídlem Národní 25, Praha 1, proti žalovanému: **Celní ředitelství Brno**, se sídlem Koliště 21, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2008, čj. 5526-7/08-010100-21, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 11. 2008, čj. 29 Ca 212/2008 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobce napadl žalobou ze dne 2. 10. 2008, podanou u Krajského soudu v Brně, rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2008, čj. 5526-7/08-010100-21. Žalobce nezaplatil při podání žaloby soudní poplatek, krajský soud jej proto usnesením ze dne 13. 10. 2008, čj. 29 Ca 212/2008 - 9, vyzval k zaplacení poplatku za žalobu ve výši 2000 Kč ve lhůtě deseti dnů ode dne doručení usnesení. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 17. 10. 2008 (§ 42 odst. 2 s. ř. s., srov. také nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07, <http://nalus.usoud.cz>). Žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil, krajský soud proto usnesením ze dne 11. 11. 2008, čj. 29 Ca 212/2008 - 14, řízení zastavil. Žalobci bylo usnesení doručeno dne 23. 12. 2008 (§ 42 odst. 2 s. ř. s.), právní moci nabylo dne 5. 1. 2009.

Žalobce brojil proti usnesení krajského soudu podáním ze dne 23. 12. 2008, doručeným krajskému soudu dne 29. 12. 2008, nazvaným odvolání. Jednalo se o blanketní

podání s tím, že bude odůvodněno dodatečně. Podáním ze dne 9. 1. 2009, doručeným krajskému soudu dne 14. 1. 2009, žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč.

Krajský soud vyzval žalobce usnesením ze dne 30. 1. 2009, čj. 29 Ca 212/2008 - 20, k doplnění kasační stížnosti z 23. 12. 2008 s tím, že podání nazvané jako odvolání vyhodnotil obsahově jako kasační stížnost.

Žalobce doplnil kasační stížnost podáním ze dne 27. 2. 2009. Uvedl, že se domáhá zrušení usnesení krajského soudu ze dne 11. 11. 2008, čj. 29 Ca 212/2008 - 14. Žalobce se domnívá, že byt' nebyl soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě, jsou dány důvody pro zrušení napadeného usnesení. Poplatek byl totiž podle žalobce uhrazen ještě před tím, než napadené usnesení krajského soudu nabylo právní moci, a jsou proto splněny podmínky § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud předem dalšího odůvodnění podotýká, že žalobce neoznačil důvod kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s., z podstaty věci však připadá v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

V zásadě jediná stížná námitka směřuje k požadavku aplikace § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, podle něž usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci.

Je zjevné, že žalobce, který opravný prostředek proti usnesení krajského soudu nejprve nazval odvoláním, přehlédl existenci samostatného procesního předpisu upravujícího řízení před správními soudy také v dalších souvislostech. Jednou z nich je skutečnost, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem, podávaným proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí (§ 102 s. ř. s.). Jinými slovy, usnesení krajského soudu nenabylo právní moci vypršením lhůty pro podání kasační stížnosti, ale doručením posledního z účastníků řízení (§ 54 odst. 5 s. ř. s. za použití § 55 odst. 5 s. ř. s.), tj. 5. 1. 2009. Soudní poplatek byl zaplacen zjevně poté, kdy usnesení krajského soudu nabylo právní moci, a podmínky pro aplikaci § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích proto bezpochyby nebyly splněny.

Nejvyšší správní soud se zabýval rovněž tím, zda napadené usnesení krajského soudu nabylo právní moci, přestože je krajský soud nedoručil subjektům, které žalobce v žalobě označil jako osoby zúčastněné na řízení.

Osoba zúčastněná na řízení nezíská toto procesní postavení tím, že ji takto navrhopatel v návrhu označí, ale teprve tím, že k následné výzvě předsedy senátu oznámí, že práva osoby zúčastněné na řízení bude uplatňovat (§ 34 odst. 2 s. ř. s.). Za situace, kdy

krajský soud nejprve řešil uhrazení soudního poplatku za žalobu a pro jeho neuhrazení poté bez dalšího řízení zastavil, nevznikla mu povinnost vyzývat osoby, které žalobce označil jako osoby zúčastněné na řízení, zda tato práva budou uplatňovat. Taková povinnost krajského soudu by byla, s ohledem na nutné zastavení řízení pro nezaplacení poplatku, ryze formalistická.

Nejvyšší správní soud neshledal napadené usnesení krajského soudu nezákonným, proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Žalobce, který neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.), žalovanému podle obsahu spisu žádné náklady řízení o kasační stížnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

